

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการจัดกิจกรรมวิชาดภาฯ สีที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทศบาลบ้านคุหาสารรค์ (เทศบาล 1) สังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองพัทลุง เพื่อเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะ ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมวิชาดภาฯ สี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และเพื่อหาประสิทธิภาพชุดกิจกรรมวิชาดภาฯ สีตามเกณฑ์มาตรฐาน 80 / 80 สรุปสาระสำคัญของการวิจัยได้ดังนี้

ความสำคัญของการวิจัย

1. เป็นแนวทางให้ครูผู้สอนได้นำกิจกรรมการวิชาดภาฯ สี เป็นเครื่องมือ (เป็นสื่อ) ในการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะของนักเรียน ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะและกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ
2. เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ คิดสร้างสรรค์และพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของตนเอง

ส่งเสริมให้นักเรียน

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการฝึกจากชุดกิจกรรมวิชาดภาฯ สี มีผลสัมฤทธิ์ด้านการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะสูงขึ้น
2. ชุดกิจกรรมวิชาดภาฯ สีที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนระดับการศึกษาชั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 1 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในปีการศึกษา 2547 โรงเรียนเทศบาลบ้านคุหาสวรรค์ (เทศบาล 1) สังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองพัทลุง โดยสุ่มห้องเรียนอย่างง่าย (Sample Random Sampling) จาก 9 ห้องเรียน ที่มีการจัดนักเรียนในแต่ละห้องแบบคละความสามารถ เป็นกลุ่มตัวอย่าง 1 ห้องเรียน จำนวน 40 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ประกอบด้วย

2.1 ชุดกิจกรรมวัดภาระนักเรียนสี่จากประสบการณ์ เกี่ยวกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพัทลุง จำนวน 12 เรื่อง แยกเป็น 3 กิจกรรมดังนี้

2.1.1 กิจกรรมที่ 1 มี 3 เรื่อง

2.1.2 กิจกรรมที่ 2 มี 4 เรื่อง

2.1.3 กิจกรรมที่ 3 มี 5 เรื่อง

2.2 แบบทดสอบวัดความความคิดสร้างสรรค์จากความสามารถภาระนักเรียนสี่ จำนวน 4 ฉบับ

2.3 แผนการจัดกิจกรรมการวัดภาระนักเรียนสี่ หน่วยการเรียนรู้เรื่องการวัดภาระนักเรียนสี่ จำนวน 12 แผน

3. วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 ปฐมนิเทศน์นักเรียนเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับเป้าหมาย และจุดประสงค์ของการเรียน ขั้นตอนและวิธีการเรียน บทบาทของนักเรียนและการประเมินผลการเรียน แก่นักเรียนในโรงเรียนเทศบาลบ้านคุหาสวรรค์ (เทศบาล 1) สังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง ที่ใช้ในการทดลอง

3.2 ทดสอบก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ และแบบทดสอบความสามารถการวัดภาระนักเรียนสี่ กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2547 โรงเรียนเทศบาลบ้านคุหาสวรรค์ (เทศบาล 1) สังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง

3.3 ผู้วิจัยดำเนินการสอนกับนักเรียนกลุ่มทดลองด้วยตนเอง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 ใช้เวลาเรียนทั้งหมด 12 ครั้ง โดยใช้เวลาในการทดลองวันละ 1 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 3 วัน เป็นเวลา 4 สัปดาห์

3.4 ดำเนินการทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ และแบบทดสอบวัดความสามารถการวัดภาระนายสีกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน

สรุปผลการวิจัย

- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยชุดกิจกรรมวัดภาระนายสี สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้
- ชุดกิจกรรมวัดภาระนายสีสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 90.36 / 94.50 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80 / 80 ที่ตั้งไว้

อภิปรายผลการวิจัย

การสร้างชุดกิจกรรมวัดภาระนายสี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้ผลการวิจัยพร้อมการอภิปรายผลดังต่อไปนี้

1. การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะ ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมวัดภาระนายสี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยชุดกิจกรรมวัดภาระนายสี สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากเหตุผลดังต่อไปนี้

1.1 การจัดกิจกรรมการวัดภาระนายสี เน้นให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางและมีส่วนร่วมในการเรียนมากที่สุด เป็นการดึงศักยภาพเรียนลับที่อยู่ในตัวนักเรียน คือความคิดสร้างสรรค์ เพราะนักเรียนทำกิจกรรมอย่างมีความสุขและเป็นอิสระ มีความพึงพอใจในการทำกิจกรรม ถ้าสภาพแวดล้อมเอื้ออำนวย คือภาวะที่เด็กรู้สึกว่าปลอดภัย ตนเองมีค่า ได้รับการยอมรับ และมีเสรีภาพในการแสดงออกโดยไม่ถูกวิพากษ์วิจารณ์ ซึ่งในขณะดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยได้สร้างบรรยากาศให้เด็กได้มีอิสระในด้านการคิดและการแสดงออกต่างๆ โดยไม่มีความรู้สึกว่าตนเองถูกบังคับ ผู้วิจัยให้ความเป็นกันเองกับเด็ก ยิ้มเย้มแจ่มใส โดยเฉพาะลักษณะของเด็ก

วัย 7 ปี จะมีความพอใจที่จะแสดงจินตนาการอย่างเปิดเผย การจัดกิจกรรมวิชาดีกรี ระบบทายสี เป็นการเร้าหรือกระตุนให้นักเรียนนำประสบการณ์ที่มีอยู่ สร้างประสบการณ์ใหม่ ในภาพวิชาดีกรี ทำให้มีการเรียนรู้และการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดทฤษฎีความรู้สึกและการเห็น (The Haptic & Visual Child Theory) ของวิคเตอร์ โลเวนเฟลเดอร์ ซึ่งมีแนวความเชื่อว่าความเข้าใจและการรับรู้ จากสิ่งแวดล้อมของเด็กจะมีผลแก่อารมณ์ ของเด็ก ซึ่งจะเป็นแรงผลักดันให้เด็กแสดงออกตามอารมณ์ของตน ทฤษฎีนี้เชื่อว่า ความรู้สึก สัมผัสที่เด็กมีต่อสภาพแวดล้อมนั้นเป็นความรู้สึกที่บริสุทธิ์ใจและควรเปิดเผย โลเวนเฟลเดอร์ เชื่อว่าเด็กที่มีเสริมแสดงออกทางร่างกายและอารมณ์อย่างเปิดเผย จะเห็นได้ว่าความคิดสร้างสรรค์ เป็นกระบวนการทางสมองของมนุษย์ โดยมีสิ่งเร้าเป็นตัวกระตุนให้เกิดความคิดจินตนาการ แปลกใหม่ ความคิดสร้างสรรค์มีความสำคัญในการช่วยส่งเสริมพัฒนาการของเด็กในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจและสังคม

1.2 การจัดกิจกรรมการวิชาดีกรีเป็นไปตามลำดับขั้น กิจกรรมที่กำหนด ทั้ง 12 เรื่อง มีการเร้าหรือกระตุน ให้นักเรียนสร้างจินตนาการตามประสบการณ์ ด้วยภาพ ทิวทัศน์ของจังหวัดพัทลุงที่นักเรียนพบเห็นอยู่เสมอ นักเรียนทำกิจกรรมอย่างมีความสุข โดยไม่มีคำรามเกี่ยวกับคำสั่งของกิจกรรม แสดงว่า การจัดลำดับขั้นตอนของกิจกรรมสามารถสื่อความหมายตามวัตถุประสงค์ของผู้จัด นักเรียนจะสามารถวิชาดีกรีได้อย่างคล่องแคล่ว แสดงออกในภาพวิชาดีกรี สามารถทำกิจกรรมตามที่ต้องการ ไม่รู้สึกเบื่อ ไม่รู้สึกหงุดหงิด แต่รู้สึกสนุกสนาน นักเรียนสามารถรับรู้ความรู้ที่ได้รับอย่างลึกซึ้ง ซึ่ง ไครก์ไม่สามารถอธิบายกระบวนการนี้ได้ ซึ่งเป็นธรรมชาติของเด็กเล็ก ๆ กิจกรรมศิลปะ เป็นกิจกรรมทางความรู้สึกที่มีวัสดุที่ใช้และกลวิธีต่าง ๆ เป็นสิ่งที่ทำให้เกิดเป็นผลงาน

1.3 การจัดกิจกรรมการวิชาดีกรี กำหนดเนื้อเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ และสิ่งแวดล้อมในจังหวัดพัทลุง เพื่อให้นักเรียนอ่าน แล้วเกิดความคิดถ่ายทอดออกมายเป็นภาพ ผลงานศิลปะสร้างสรรค์ ตามความสนใจเชื่อมโยงกับประสบการณ์เดิม นักเรียนสามารถ แสดงออกโดยการถ่ายทอดออกมายเป็นภาพ ดังที่ เทวี ประสาน (2546 : 67-80) กล่าวว่าความคิดสร้างสรรค์สามารถปรากฏออกมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับทักษะ ประสบการณ์ และขั้นพัฒนาการของเด็ก และ วิรุณ ตั้งเจริญ (2539 : 112-113) กล่าวว่า งานศิลปะ เป็นสื่อกลาง ท้าทายให้เด็กแสดงออกซึ่งความคิดสร้างสรรค์ กิจกรรมที่เกี่ยวกับศิลปะจะช่วยขยายโลก แห่งจินตนาการของเด็กให้กว้างไกลออกไป เกิดความกระตือรือร้นที่จะทำซ้ำประสบการณ์นั้น ทุกครั้ง ลัญลักษณ์ที่เด็กสร้างขึ้นจะไปเชื่อมโยงกับสิ่งที่อยู่ในใจ แล้วเกิดเป็นรูปทรงที่เป็น

สัญลักษณ์ มันไม่ใช่ภาพที่เกิดจากความทรงจำ แต่เป็นมโนภาพที่มีความหมายน้อมริงตามอัตติสัยของเข้า และก็เป็นรูปธรรมด้วย

2. ผลการหาประสิทธิภาพชุดกิจกรรมวัดภาระนายศึกษาณ์มาตรฐาน 80 / 80

ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมวัดภาระนายศึกษาณ์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 90.36 / 94.50 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80 / 80 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สาเหตุที่ทำให้ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมวัดภาระนายศึกษาณ์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 90.36 / 94.50 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80 / 80 ที่ตั้งไว้ มีผลมาจากการกิจกรรมที่จัดน่าสนใจ ผู้เรียนสนุกสนาน ได้แสดงออกถึงจินตนาการที่เกิดจากการสั่งสมประสบการณ์ นอกจากนี้ชุดกิจกรรมวัดภาระนายศึกษาณ์ได้รับการออกแบบที่ถูกหลักการพัฒนาชุดการสอนอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับกำลังล่าวของ บุญเกื้อ ควรหาเวช (2543 : 72-74) ที่ว่าลักษณะของการสร้างบทเรียนที่ดีและมีประสิทธิภาพนั้น จะต้องสร้างขึ้นตามจุดประสงค์ของการสอน บทเรียนที่ดีควรมีความหมายเหมาะสมกับลักษณะของผู้เรียน การสร้างชุดการสอนต้องคำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ และผู้เรียนมีศักยภาพระดับใด

ข้อสังเกตจากการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ที่ได้รับการฝึกโดยชุดกิจกรรมวัดภาระนายศึกษาณ์ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผลจากการวิจัย พบว่าผลงานของนักเรียนมีพัฒนาการการวัดภาระนายศึกษาณ์อย่างสร้างสรรค์ไปตามลำดับขั้นการฝึกกิจกรรมดังนี้

1.1 กิจกรรมที่ 1 จากการที่ผู้วิจัยกำหนดให้นักเรียนต่อเติมภาพด้วยเส้น เพื่อให้นักเรียนวัดภาระโดยใช้เส้นอย่างอิสระ และไม่นำการจัดภาพ แต่ชี้ให้เห็นว่านักเรียนมีประสบการณ์ทางการวัดภาระในระดับการใช้สัญลักษณ์แล้ว ผลการตรวจให้คะแนนของนักเรียนพบว่า สามารถปฏิบัติกิจกรรมได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย แสดงออกอย่างอิสระ มีความสุขและสนุกสนาน สามารถนำเส้น รูปทรงมาสร้างสรรค์เป็นภาพ มีการเลื่อนไหลงของเส้นสายที่ประกอบเป็นรูปต่างๆ ในหัวข้อที่กำหนดได้ และพบว่าการจดของค์ประกอบของภาพยังไม่เป็นเอกภาพ ตามที่ผู้วิจัยได้กำหนดเป็นข้ออนุโลมไว้แต่เบื้องต้น

1.2 กิจกรรมที่ 2 จากการที่ผู้วิจัยกำหนดการวัดภาระให้มีความสัมพันธ์กัน ตามธรรมชาติ ตั้งแต่บ้าน โรงเรียน สถานที่ท่องเที่ยวที่พบรseen อยู่ที่สุด เช่น ทะเลสาบ ลำปี๊า น้ำตก เขากหฉุ เป็นต้น เช่น มีพื้นดิน มีท้องฟ้าบนพื้นดิน มีคน มีสัตว์ มีต้นไม้

ท่องฟ้ามีเมฆ นก ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ สามารถจัดองค์ประกอบภาพให้มองเห็นความสัมพันธ์ของวัตถุต่าง ๆ อย่างมีความสมดุลตามธรรมชาติ จากการตรวจให้คะแนนพบว่า นักเรียนสามารถจัดองค์ประกอบภาพได้อย่างมีจินตนาการ แม้ว่าจะไม่มีการบังคับให้ระบบายสีแต่นักเรียนส่วนใหญ่แสดงความสามารถในการระบายน้ำสีโดยแยกແບะสีได้อย่างถูกต้อง เช่น สีท้องฟ้า พื้นดิน พื้นน้ำ เป็นต้น การระบายน้ำมีการใช้โทนสีได้อย่างสวยงาม สามารถระบายน้ำสีให้อยู่ในกรอบ มีความสะอาด และแสดงออกด้านการใช้สีได้อย่างสร้างสรรค์ ตรงกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.3 กิจกรรมที่ 3 ผู้วิจัยกำหนดกิจกรรมไว้ 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ให้รู้จักใช้สี เพื่อฝึกให้คุ้นเคยกับการใช้สี โดยฝึกให้มองสีต่าง ๆ ของวัตถุที่คุ้นเคยมาแล้ว แบบฝึกหัดให้ทายสี โดยกระตุนด้วยคำาในช่วงการสอน เช่น ใบไม้ สีอะไร เมื่อนักเรียนไม่รู้ ให้ผู้เรียนหยิบสีให้ดู เป็นต้น ผลจากการตรวจให้คะแนนพบว่า นักเรียนมีพัฒนาการสูงขึ้น ทั้งด้านการใช้เส้น รูปทรง และสี สามารถนำภาพ ที่กำหนดให้มาสร้างสรรค์เป็นภาพ ได้อย่างสวยงาม รู้จักการจัดองค์ประกอบของภาพ ได้อย่างสมดุล มีเอกภาพ

ตอนที่ 2 ให้แสดงผลงานทางศิลปะ เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านการพัฒนา ความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน ผลการตรวจให้คะแนนพบว่า นักเรียนสามารถทำกิจกรรมออกแบบ อย่างสร้างสรรค์ มีการจัดพาก หมวด หมู่ และมีพัฒนาการในการคิดและวาดภาพระบายสีที่สูงขึ้น สามารถคาดภาพระบายสีจากเรื่องที่กำหนดแสดงออกทั้งด้านความคิดริเริ่ม ความคิดคล่องตัว ความคิดยืดหยุ่น และความคิดละเอียดล่อ อีกทั้งยังมีความสุขสนุกสนานในขณะปฏิบัติงาน สามารถดึงประสบการณ์เดิมมาเติมเต็มให้ภาพวดสมบูรณ์ พนวจนาในหัวข้อการวาดภาพระบายสี จากเรื่องที่กำหนด นักเรียนส่วนใหญ่จะเลือกเรื่องบ้านน่าอยู่ ซึ่งผู้วิจัยสรุปได้ว่านักเรียนในวัยนี้ ยังมีความผูกพันอยู่กับบ้าน จึงแสดงออกทางด้านการวาดภาพบ้านของนักเรียนให้ผู้อื่นได้รู้จักบ้าน ของตนเอง และให้เพื่อน ๆ และครูได้ชื่นชม ผู้เรียนสามารถแสดงออกมาเป็นภาพวดได้อย่างสมบูรณ์และสวยงาม แต่พบว่า เวลาที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน อาจจะน้อยไป สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จึงดึงศักยภาพทางด้านการวาดภาพออกแบบไม่เต็มที่ ซึ่งผู้วิจัยสรุปได้ว่า นักเรียนวัยนี้ มีวุฒิภาวะในการกระทำสิ่งต่าง ๆ ในเวลาที่จำกัด อีกทั้งยังมีเวลา เป็นตัวกำหนด ดังนั้น นักเรียนจึงดึงศักยภาพด้านการคิดและจินตนาการในการวาดภาพระบาย ออกแบบไม่หมด ถ้ามีการขยายเวลาที่กำหนดเกินกว่า 1 ชั่วโมง ผู้วิจัยเชื่อว่า นักเรียนน่าจะสามารถ ทำกิจกรรมได้สวยงามและแสดงออกได้อย่างเต็มความสามารถ สรุปได้ว่า กิจกรรมทั้ง 12 เรื่อง นักเรียนมีพัฒนาการที่สูงขึ้นตามลำดับทั้งด้านความคิดริเริ่ม ความคิดยืดหยุ่น ความคิดคล่องตัว ความคิดละเอียดล่อ ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของผู้วิจัย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งนี้

- ก่อนใช้ชุดฝึกกิจกรรมวัดภาพพระบາຍสี ครูควรตรวจสอบอุปกรณ์สำหรับการวัดภาพพระบາຍสีให้พร้อม เช่น สีเทียน หากขาดแคลนอาจจะมีผลต่อความคิดสร้างสรรค์ในขณะนั้นของนักเรียน
- ก่อนดำเนินการสอน ครูจะต้องอธิบายวิธีใช้ชุดฝึกกิจกรรมให้นักเรียนเข้าใจ เพราะนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อาจจะไม่เข้าใจคำสั่งที่เป็นการบรรยายล้วน ๆ
- การสอนควรคำนึงเรื่องบรรยากาศการการเรียนรู้ จะต้องเป็นไปอย่างอิสระเสรี ตามธรรมชาติและวัยของนักเรียน เพื่อเอื้อให้นักเรียนสามารถนิ忖นาการอย่างสร้างสรรค์ได้ในขณะทำแบบฝึกกิจกรรม ครูควรบันทึกปัญหา ข้อบกพร่อง และข้อสงสัยของนักเรียนจากการทำแบบฝึก เพื่อจะได้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงบทเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
- ในขณะดำเนินการสอน ครูควรสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนให้อยู่ในระดับเดียวกัน ต้องให้ความสนใจกับนักเรียนทุก ๆ คน โดยการตั้งคำถามให้นักเรียนตอบอย่างทั่วถึง ค่อยดูแลเอาใจใส่ความรู้สึก ไม่ให้นักเรียนเกิดความเครียดและตื่นเต้นกับกิจกรรม โดยพยายามให้บรรยายตามเต็มไปด้วยธรรมชาติตามที่สุด

ข้อเสนอแนะทั่วไป

- ควรทดลองใช้กิจกรรมวัดภาพพระบາຍสี เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของผู้ที่อยู่ในวัยอื่น ๆ ด้วย เช่น นักเรียนชั้นประถมศึกษา ช่วงชั้นที่ 1-2 (ป.2-6) และนักเรียนระดับมัธยมศึกษาช่วงชั้นที่ 3-4 (ม.1-6) นักศึกษาระดับอุดมศึกษาและบุคคลทั่วไปเพื่อศึกษาดูว่า จะได้ผลเช่นเดียวกับการทดลองครั้งนี้หรือไม่
- ควรทดลองเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศเดียวกันทั้งหมด เช่น เพศหญิงล้วน ชายล้วน เพื่อศึกษาว่ากลุ่มแบบใดให้ผลอย่างไร เมื่อนักเรียนแต่ละคนอย่างไร
- ควรทดลองโดยเปรียบเทียบการใช้กลุ่มทำกิจกรรม กับการทำกิจกรรมเป็นรายบุคคล ว่าแบบใดจะมีประสิทธิภาพมากกว่ากัน
- เปรียบเทียบช่วงเวลาในการทำกิจกรรม ได้แก่ การทำกิจกรรมติดต่อกันทุกวัน ทำกิจกรรม 1 ครั้งต่อสัปดาห์ และทำกิจกรรมสัปดาห์ละ 3 ครั้ง ว่าแบบใดจะมีประสิทธิภาพมากกว่ากัน